

رابطه بین دلبستگی و امید به زندگی با رضایتمندی در دانشجویان رشته علوم سیاسی و حقوق

دانشگاه گیلان

دکتر عباس صادقی^۱، غلامحسین نیافر^۲، نرجس هنرور^۳، رقیه آزادیان^۴

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین دلبستگی و امید به زندگی با رضایتمندی در دانشجویان رشته علوم سیاسی و حقوق دانشگاه گیلان می باشد. این پژوهش از نوع پژوهش همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش عبارت است از کلیه دانشجویان علوم سیاسی و حقوق که به شیوه ی تصادفی در دسترس ۱۲۰ نفر برای این پژوهش انتخاب شدند و با استفاده از پرسشنامه ی دلبستگی، امید به زندگی و رضایتمندی از زندگی فردی ارزیابی شدند. داده ها با استفاده از همبستگی پیرسون و تحلیل واریانس (مانوا) تجزیه و تحلیل شد. نتایج به دست آمده با استفاده از شاخص آماری تحلیل همبستگی نشان داد که بین شاخصهای دلبستگی، امید به زندگی با رضایتمندی از زندگی فردی رابطه معنادار بود ($p < 0/01$). همچنین بین دلبستگی، امید به زندگی با رضایتمندی از زندگی فردی در دو گروه تفاوت معناداری وجود داشت. باید گفت که طبق این نتایج برنامه با اجرای برنامه های آموزشی می تواند رهیافتی مناسب برای بهبود دلبستگی و افزایش امید به زندگی در دانشجویان باشد. هر چند انجام تحقیقات بیشتر با نمونه بزرگتر و امکان کنترل های محیطی بیشتر ممکن است نتایج دقیقتری را برای پژوهشگران فراهم سازد.

کلیدواژه‌ها: دلبستگی، امید به زندگی، رضایتمندی از زندگی فردی، دانشجویان.

^۱ دانشیار دانشگاه گیلان

asadeghi۱۳۹۴@gmail.com

^۲ کارشناس ارشد روانشناسی

^۳ کارشناس مشاوره

^۴ کارشناس مشاوره